

စောကြည်ဖြူ

(သုခချမ်းသာ)

စမဝိဇ္ဇာအောင်ပြည့်စုံနှင့်

သစ်ဘီလူးမိစ္ဆာ

စမဝိဇ္ဇာ အောင်ပြည့်စုံနှင့် သစ်ဘီလူးမိစ္ဆာ

ကျုပ် ပင်လယ်ရွာဘက်ကနေ အညာမြေဒေသသို့ ခြေဆန့်၍ ခရီးထွက်ခဲ့ ပါတော့သည်။ ။

ပင်လယ်ဘက်ကနေ အညာမြေဒေသထိ ဆိုတော့ ကားတစ်တန် လှေတစ်တန် လှည်းတစ်တန်ဖြင့် အထပ်ထပ် ခရီးဆက်ရတာပေါ့ဗျာ။

ကျုပ်နှေးနေလို့ မရတော့ဘူးဗျ။ မြန်နိုင်သမျှမြန်မြန်သွားမှ ရမယ်ဗျ။ ဘာလို့ လဲဆိုတော့ အဲဒီသစ်ဘီလူးက အခုဆိုရင် ကျောင်းထိုင်ဆရာတော် မကဘဲ ကျောင်းက ဦးဇင်း ကိုရင် ကျောင်းသားလေးတွေပါ အူနတ်စားနေပြီမို့ ကျုပ်နောက်ကျလျှင် တစ်ကျောင်းလုံး ပြောင်၍ ထိုရွာမှာ သာသနာ ကွယ်ပေတော့မည်။ ထိုထက်မက အခြေနေဆိုးရင် ရွာပါပျက်လိမ့်မည်။

ထိုကြောင့် ကျုပ်လည်း လမ်းခရီး၌ သိပ်မနားဘဲ သုံ့ရက်တာမျှ အာဟာရပြီးစေသော အာဟာရသိဒ္ဓိပြီးသော ငှက်ပျောသီး တစ်လုံးစားကာ အမြန်ခရီး ဆက်ခဲ့လေတော့သည်။ ။

ဟူး ကျုပ်လည်း အတော်မောနေပြီဗျို့။ မောမယ်ဆိုလည်း မောလောက်စရာဗျ။ မနားတမ်း ခရီးဆက်လာရတာကိုးဗျ။ နီးတော့ နီးနေပြီဗျ။ ကျုပ်သွားရမဲ့ ရွာက သိပ်မဝေးတော့ပါဘူး။

ကဲ နောက်ဆုံးတော့လည်း တစ်နေ့တစ်လံ ပုဂံ ဘယ်ရွှေ့မလဲ စကား

ပုံထဲကလို အခုကျုပ်လည်း ကျုပ်ကူညီပေးရမဲ့ ရွာထိပ်ကို ရောက်နေပြီ
ဗျ၊ ရွာထိပ်က ဇရပ်မှာ ခဏနားပြီး အမောဖြေ၊ အမောပြေတော့မှ ရွာ
စောင့်နတ်ကို အသိပေး၊ ကျုပ်လည်း အသိပေးတော့မှ ...

"ဆရာလေးက အောင်ပြည့်စုံမလား ...

"ဟုတ်ပါရဲ့ ဗျာ ... နို့ ဘာကိစ္စများ ရှိလို့ လဲ ရွာစောင့်နတ်ရ။

"ရှိပါပြီလား ဆရာလေးရာ ...။

"ကဲ ဒါဆိုလည်း ပြောဗျာ ... ကျုပ်ကူညီပေးလို့ ရရင်
ကူညီပေးမယ်ဗျာ ...။

"ဟုတ်ကဲ့ပါ ဆရာလေး ... အဖြစ်ပျက်က ဒီလိုပါ။

"တစ်နေ့၌ ကျုပ်သည် နတ်အစည်းဝေးမှ အပြန် ကောင်းကင်၌ လေ
ဟု နံစီး၍ ကျုပ်၏ နေထိုင်ရာ နတ်ကွန်းဆီသို့ မှန်းဆ၍ ပြန်ခဲ့လေ၏။

ကျုပ်နတ်ကွန်းဆီ မရောက်မီ ရွာတောစပ်၌ မိန်းကလေးတစ်ယောက်
တစ်ရှုံ့ရှုံ့နဲ့ ထိုင်ငိုနေသည် ။ သို့သော် ထိုမိန်းကလေးသည် သာမန်လူ
သား မဟုတ်။

ကျုပ်၏ နတ်မျက်စိ၌ ကား ဘီးလူးမတစ်ကောင် ဖြစ်နေလေ၏။ ဘီ
လူးကလည်း ရိုးရိုးဘီလူးမဟုတ် နတ်ဘီလူးအဆင့်တည်း။

အင်း နတ်မျိုးနွယ် အချင်းချင်းမို့ ကူညီနိုင်ပါက ကူညီပေးရန် စိတ်

ဆုံးဖြတ်၍ ကောင်းကင်ကနေ ထိုမိန်းကလေးဆီရာသို့ သက်ဆင်း လိုက်
လေ၏။

"အသင် မိန်းကလေး အဘယ်အကြောင်းကြောင့် ငိုကြွေးနေရပါသန
ည်းဟု ကျုပ်က မေးမြန်းလိုက်သော အခါ။

"အသင် နတ်မင်း ကျွန်တော်မျိုးမ ငိုရခြင်း အကြောင်းကတော့ ... ဒီ
လိုပါ။

ကျွန်တော်မျိုးမဟာ ဒီရွာအနောက်ဘက် တောအုပ်မှာ နေထိုင်ကျင့်
စားတဲ့ နတ်ဘီလူးမပါ။

တစ်နေ့ ကျွန်တော်မျိုးမ နေထိုင်ရာ တောအုပ်အတွင်း ရဟန်းတော်
တစ်ပါးသည် ၊ တရား အားထုတ်ရန် လာရောက် သီတင်းသုံးလေသည် ။
ထိုသို့ လာရောက် သီတင်းသုံးသည် က ကျွန်တော်မျိုးမအတွက်
အကြောင်းမဟုတ်ပါ အရှင်နတ်မင်း။ အကြောင်းက ညဘက်ရောက် ပ
ရိတ် ပဋ္ဌာန်း ရွတ်ဖတ် ပူဇော်နေခြင်းပါ။ ထိုသို့ မြတ်ဘုရား ဒေသနာ
တော်များ ရွတ်ဖတ် ပူဇော်ပြီဆိုရင် ကျွန်တော်မျိုးမ နားအိမ်ထဲ သံရည်ပူ
လောင်းထည့်သကဲ့သို့ ပူလောင်လှပါ၏ ၊ တစ်ရက် နှစ်ရက်တော့ ကျွန်
တော်မျိုးမ သည်းခံပြီး နေနိုင်ပါသော်လည်း ရက်တွေ ကြာလာတဲ့ အခါ
ကျွန်တော်မျိုးမ အေးချမ်းဖို့ ရာ အတွက် အမျိုးမျိုး အနှောင့်အယှက် ပေး
ကာ ကျွန်တော်မျိုးမ ကျက်စားရာ တောအုပ်မှ ထွက်သွားအောင်
လုပ်မိခြင်းအပြစ်ပါ အရှင်နတ်မင်း။

"အင်း သင်ဘီလူးမ အပြစ်က မသေးဘူးကိုး၊ ကျုပ်လည်း ဒီကိစ္စ
တော့ မကူညီနိုင်လောက်ဘူးဗျ ...၊

ဒါနဲ့ အသင်ဘီလူးမ ဘာဆက်ဖြစ်သေးလဲ ...၊

"ဖြစ်တာပေါ့ အရှင်နတ်မင်းရာ ... အဲဒီလိုလည်း ရဟန်းတော် တော အုပ်ကလည်း ခွာရော ကျွန်တော်မျိုးမ တစ်ကိုယ်လုံး ပူလောင် လာပြီး အဲဒီတောအုပ်မှာ နေ၍ မရတော့ဘူး အရှင်နတ်မင်းရဲ့ ... မိုက်မဲမိတဲ့ ကျွန်တော်မျိုးမ အခုတော့ ဘုံပျောက်ပါပြီ ... ဟင့် အဟင့် ... ဟီး ...။

"ငိုလည်း ငို ပြောလည်း ပြောပြနေသော ဘီလူးမလေးအား ကျုပ်အမှန်တကယ် သနားမိသောကြောင့် တတ်နိုင်သလောက် ကူညီမယ်လို့ ကတိပေးပြီး ပြန်ခဲ့ပါတော့သည် ။

အဖြစ်ပျက် ဒါပါပဲ ဆရာလေး ...၊

"ဟုတ်ပါပြီ ... ကျုပ်လည်း ကူညီရ မရကို အဘတင့်ဆီ အာရုံပြုကာ ခွင့်တောင်း လိုက်လေ၏။ ထိုမှ သည် အဘတင့်သည် ခေါင်းညိတ်ကာ ခွင့်ပြုလိုက်မှ ကျုပ်မျက်လုံးကို ပြန်ဖွင့်ပြီး ... ကူညီနိုင်ကြောင်း ပြောပြ နှုတ်ဆက်၍ ကျုပ်ကူညီရမည့် ကျောင်းသို့ ခပ်သွက်သွက် လှမ်းခဲ့ပါတော့သည် ။

"အရှင်ဘုရား ... အရှင်ဘုရား ...

"ဝေ့ ဘယ်သူလဲဟ ..."

"တပည့်တော် ခရီးသွား တစ်ယောက်ပါ ဘုရား၊ ဒီကျောင်းမှာ တစ်ညတာ တည်းခိုရင်း ကူညီပေးရာလေး ရှိရင် ကူညီပေးမို့ပါ ဘုရား။

"အိမ်၊ ဒါနဲ့ ဒကာလေးက အောင်ပြည့်စုံ ... ဟုတ်စ ...၊

"ဟုတ်ပါတယ်ဘုရား ...တပည့်တော် ဘာများ ကူညီပေးရမလဲ ဘုရား။

"ကဲ လာ .. အကြမ်းသောက် ... ဘုန်းဘုန်း ပြောပြမယ်ကွဲ့ ... အဖြစ်ပျက်က ဒီလိုကွဲ့ ...။

တကယ်တော့ ဘုန်းဘုန်းက ဒီကျောင်းရဲ့ ဒုတိယမြောက် ကျောင်းထိုင်ကွဲ့ ...၊ ပထမဆရာတော်ဘုရား ကတော့ ဒီကျောင်းက မိစ္ဆာတစ်ကောင်ကြောင့် ပျံလွန်တော် မူရှာပြီကွယ့်။ ဒီနေ့ဆိုရင် တစ်လပြည့်ပြီကွဲ့ ... ဆရာတော်ဘုရား ပျံလွန်တော်မူတာ။

ပထမဆရာတော်ဟာ ဘုန်းဘုန်းရဲ့ ငယ်ဆရာပေါ့ ... ဒီကျောင်းကို တည်ထောင်ထားတာ ခုမှ တစ်နှစ်ပဲ ရှိသေးတာကွဲ့၊ ကျောင်းဆောင်တွေလည်း များများ စားစား မရှိဘူးပေါ့ကွယ်။ တစ်နေ့တော့ ဒီရွာထဲက ဒကာတွေက စုရုန်းပြီး ကျောင်းဆောင် တစ်ဆောင် ဝိုင်းဝန်းပြီး ဆောက်လုပ် လှူဒါန်းကြတယ်၊ အင်း ... ဒီရွာအနောက်ဘက်မှာ တောအုပ်ရှိသကွဲ့ ... သစ်အတွက်ကတော့ အဲဒီတောအုပ်ကပဲ ခုတ်ပြီး အသုံးပြုတာပေါ့၊ တစ်လလောက်နေတော့ ကျောင်းဆောင်လည်း ပြီးတော့၊ ကျောင်းဆောင် ရေစက်ချပြီး၊ ဆရာတော်ရဲ့ ပစ္စည်း ပစ္စယတွေ အဲဒီကျောင်းပေါ် ပြောင်းရွှေ့ကူပြီး ရွာထဲက ဒကာတွေလည်း ပြန်ကုန်ရော ...၊ ဆရာတော်လည်း ကျောင်းပေါ်တက် ဘုရားရှိခိုး ညဘက် ကျိန်းစက်တော့၊ ဘုန်းဘုန်းကို ခေါ်ပြီး နင်းနှိပ်ခိုင်းတာပေါ့ကွယ် ...။

ဆရာတော်က အနှိပ်ခံရင်း ဘုရားရှိခိုးတုန်းက အဖြစ်ပျက်တွေ ပြန်ပြောပြတယ်ကွဲ ...။

ဒါနဲ့ ဘုန်းဘုန်းဘွဲ့က ဦးပညာကွဲ ...။

"အေး မောင်ပညာရေ တပည့်တော် ညနေက ဘုရားရှိခိုးတော့ ကျောင်းကြီးက လှုပ်ခါပြီး တပည့်တော်နောက်က လမ်းလျှောက်သံတွေ ကြားရတယ်ကွဲ ...။ အပုပ်နံ့တွေကော ခြိမ်းခြောက် အသံတွေရော ကြားရတယ်ဘုရား၊ ကြည့်ရတာ ဒီကျောင်းဆောင်က မသန့်ဘူးထင်တယ် ဘုရား၊ မနက်ဖြန်ကြရင် တပည့်တော်တို့ ပဋ္ဌာန်းရွတ်ကြရအောင်ကွဲ ... လို့ ဆရာတော်က ပြောပြတယ် ဆရာလေးရဲ့ ၊ အဲ မနက်ကျ အရုဏ်ဆွမ်းဘုန်းပေးဖို့ သွားနိုးတော့ ဆရာတော် အသက် မရှိတော့ဘူးကွဲ ...။ ဒါနဲ့ ဘုန်းဘုန်းတို့ လည်း အဲဒီကျောင်းဆောင်ပေါ်မှာ ပဲ၊ ဈာပန အခမ်းနား ကျင်းပကြတာပေါ့၊ ဒါပေမဲ့ မြို့က အလောင်းကို လာစစ်ဆေးတဲ့ ဆရာဝန်က ... ဘုန်းဘုန်းဘုရား ...

ဆရာတော်ရဲ့ ဝမ်းဗိုက်က လိုတာထက် ပြားကပ်နေတယ် ဘုရား။ တပည့်တော် ခွဲကြည့်ချင်တယ် ဘုရား။

"အင်း ဟုတ်သား ဒကာဆရာဝန်ရဲ့ ...၊ ခွဲကြည့်လေ ... သိရတာပေါ့ . .. ဟု ဆိုသောအခါ၊ ဆရာတော်ရဲ့ ဝမ်းဗိုက်ကို ခွဲလည်း ကြည့်ရော ... ဟာ ... ဘုန်းဘုန်း တော်တော်ကို အံ့ဩသွားတယ် ဆရာလေးရဲ့ ...။ ဘာလို့ ဆို ဝမ်းဗိုက်ထဲမှာ ဘာမှ မရှိဘူးကွဲ၊ အူတွေ အသည်းတွေ နှလုံးတွေ ကျောက်ကပ်တွေ ဘာဆို ဘာမှ မရှိဘူး ဆရာလေးရဲ့ "

"ဆရာဝန်ကတော့ ဘုန်းဘုန်း ဒီကိစ္စက သာမန် မဟုတ်ဘူး ဘုရား။ မမြင်နိုင်တဲ့ ဝိညာဉ်တစ်ကောင်က စားထားတာ ဖြစ်လိမ့်မယ်ဘုရား။ ဘာလို့ ဆို သာမန်တွေကြည့်ရင် တကယ်တမ်း အခုလို အူတွေအသည်း

တွေ မရှိတော့ရင် ဝမ်းဗိုက်ပေါက်နေရမယ်၊ မပေါက်ရင် စအိုဝက ပွင့်
နေရမယ် ဘုရား။ အခုဟာက နှစ်ခုစလုံး ဘာမှ မဖြစ်ဘူး ဆိုတော့ စဉ်း
စားစရာပဲ ဘုရား"

ဒီလိုနဲ့ ဘာရယ်လို့ တိတိကျကျ မသိရပဲ ဈာပနပွဲ ပြီးသွားခဲ့တယ်၊ လွ
န်ခဲ့တဲ့ ကျောင်းဆောင်ပေါ် တက်အိပ်မိတဲ့ ကျောင်းသားလေး တစ်ယော
က်လည်း အဲဒီလိုပဲ ဆုံးသွားတယ်ကွဲ့၊

"အဲဒီကိစ္စ ဒကာလေး ကူညီ နိုင်ပါ့မလားကွဲ့။"

"ကူညီနိုင်ပါတယ် ဘုရား၊ ဒီနေ့ည စောင့်ကြည့်ပြီး မနက်ဖြန် တပ
ည့်တော် ကူညီပေးပါ့မယ်၊

"ဟုတ်ပါပြီ လိုအပ်တာလည်း ရှိရင် ပြောကွဲ့ ...၊ လာ ခုတော့ ဟိုဘ
က် အခန်းထဲမှာ အနားယူလိုက်အုံးကွဲ့ ...။"

"ကျုပ်လည်း ဆရာတော်ပေးနားတဲ့ အခန်းထဲ အနားယူရင်း အဖန်ဖ
န် အထပ်ထပ် စဉ်းစားလျက် ...၊
